

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Utdannelsen til et ondt geni

av Gerhard Lauck

Del 3

Hvilken planet er jeg på?

Da verden begynte å bli gal på 1960-tallet, stilte jeg meg selv ett enkelt spørsmål: *Hvilken planet er jeg på?*

Mange, inkludert venner og familie, gjorde det samme på den tiden.

Jeg stolte ikke på de vanlige partiene eller konvensjonelle tilnærminger. I jakten på svar begynte jeg å lese en rekke ulike typer litteratur. Noe hatet jeg. Noe elsket jeg. Mens jeg fortsatt gikk på ungdomsskolen, fant jeg svarene jeg ville ha. I løpet av de neste årene omvendte jeg til og med noen slektninger. Jeg nøler med å kalle det en "ny tro", for vi hadde trodd på de samme grunnleggende ideene i årevis uten å vite det. I hvert fall ikke ved navn. Det var verken en "religion" eller en "ideologi" i vanlig forstand. Det var et "verdensbilde".

Denne "omvendelses-" eller "opplysningsprosessen" er allerede beskrevet av andre. Både av ledere og menige medlemmer. Jeg skal ikke ta meg bryet med å gjøre det igjen. I bunn og grunn er jeg administrator, organisator, analytiker og strateg. Ikke forfatter, teoretiker eller ideolog.

Ikke desto mindre husker jeg en diskusjon med George og Mark om forholdet mellom "sunt instinkt" og "god fornuft" når det gjelder valg av politisk grunnholdning. Min konklusjon: Begge deler er bra. Men en kombinasjon av begge er best.

Mark var med på å velge avisens navn, *NS Kampfruf*. Han var stolt av at han hadde tilbrakt noen uker i samme fengsel som Hitler! Han hadde blitt arrestert for

å ha hengt opp NSDAP/AO-klistremerker.

Min far og mentor "FW"

På 1940-tallet ble faren min uteksaminert fra universitetet med en ingeniøreksamen. Han ble snart ansatt i en stor produksjonsbedrift. Etter hvert tok han en tilleggsutdanning.

Under krigen jobbet han svært lange dager. Mamma sa at hun nesten aldri fikk se ham. Men jeg tror kanskje hun overdrev litt. Hun fikk jo tross alt barn under krigen... Men far spøkte med at bestefar en gang spurte bestemor hvorfor hun ikke fikk flere barn etter at han kjøpte kjøleskap og kvittet seg med isboksen.

På 1950-tallet forfremmet selskapet ham til sjef for langsiktig forskning. Jeg husker at jeg besøkte fabrikkens hans som barn. Mitt første inntrykk var dette: *Jøss, pappa har en VAKKER SEKRETÆR. Lurer på om MAMMA vet om dette!*

Han viste meg et av de nye produktene han hadde vært med på å utvikle. Det produktet er fortsatt i utstrakt bruk i dag. Hver gang jeg ser et slikt produkt, tenker jeg på faren min.

Faren min viste seg å være så verdifull for selskapet at det bestemte seg for å investere i å forbedre ferdighetene hans. De ansatte noen av landets fremste matematikere til å undervise ham på tomannshånd. Etter hvert fikk han kunnskaper som tilsvarte en doktorgrad i matematikk, selv om han ikke hadde noen offisiell grad i matematikk.

Mange år senere ba en mattelærer på videregående skole oss om å spørre foreldrene våre hvor mye matte de kunne. Med rette eller urette oppfattet jeg dette som en spydighet. Så jeg ba faren min om å være grundig. Han listet opp over *tjue* forskjellige typer matematikk han hadde studert. Noen av dem hadde mattelæreren *aldri hørt om!*

På 1960-tallet bestemte FW seg for å begynne å undervise. Han sa at han var bekymret over den synkende kvaliteten på landets ingeniørstudenter. Derfor ble han professor i ingeniørfag ved et statlig universitet.

Dette innebar selvsagt en *kraftig lønnsnedgang*. Men det virket ikke som om han hadde noe imot det.

Da vi flyttet til vårt nye hjem i utkanten av "byen", ble jeg sjokkert og skuffet. Vårt nye hjem var svært beskjedent sammenlignet med vår gamle landeiendom. Men jeg sa ikke noe.

FW opprettet og underviste i et helt spesielt kurs. Det var utformet for å gi studentene *praktisk erfaring med industriell ingeniørkunst*.

Han besøkte små produksjonsbedrifter i området og ga dem et tilbud de vanskel-

ig kunne avslå. *La studentene mine PRØVE å løse ingeniørproblemene deres. Hvis de mislykkes, kommer jeg ut på slutten av semesteret og løser dem GRATIS."*

Og det var akkurat det han gjorde!

Resultatet var mange fornøyde forretningsfolk. Noen sendte rosende brev til universitetet. I tillegg fikk han selv flere år senere brev fra tidligere studenter som uttrykte sin takknemlighet. En av dem skrev at han hadde lært mer på dette ene kurset enn på alle de andre til sammen.

Dette ga ham også et innblikk i den generelle karakteren til disse selskapene.

Disse selskapene starter vanligvis med bare to personer. Den ene er god på teknologi. Den andre er god på forretninger. Etter hvert som selskapet vokser, kommer de til et punkt der de trenger hjelp utenfra.

På den tiden var det min far som stod for den tekniske hjelpen. Mange år senere sto jeg for den forretningsmessige hjelpen.

Han gjorde også en annen observasjon:

Ingeniører og forretningsmenn har problemer med å kommunisere med hverandre. De snakker forskjellige språk. De beste ingeniørstudentene er heller ikke flinke til å skrive eller snakke offentlig.

Mange år senere la jeg merke til at datateknikere og forretningsmenn ofte har det samme problemet.

Derfor oppfordret han studentene sine til å melde seg inn i en gruppe kalt *Toastmasters*, som fremmer ferdigheter i å snakke offentlig. Selv meldte han seg inn.

FW hadde rykte på seg for å være veldig tøff, men også veldig rettferdig.

Et eksempel: Studentene hans fikk beskjed om å identifisere papirene sine *kun med personnummer*. Ikke navn. Han ville ikke vite identiteten deres under sensureringen. Det fikk han først vite senere, da han la ut karakterene. Dette var hans måte å forhindre enhver, selv utilsiktet eller ubevisst, skjevhet på.

Elevene hans hadde et ordtak om de ukentlige quizene med ti spørsmål:

Hvis du er en god elev, kan du svare på de tre første spørsmålene. Hvis du er et geni, kan du svare på de tre neste. Men bare Gud og professor FW vet svarene på de fire siste!

Da han fortalte meg om en av de "fire siste", skjønte jeg snart svaret. I motsetning til min far har jeg ikke noe forhold til mekanikk og teknologi. Men jeg har arvet hans analytiske sans og evne til problemløsning. Til tross for at vi hadde ulike fagfelt, tenkte vi mye likt. FW kommenterte ofte at vi brukte de samme prinsippene på *forskjellige områder*. Vi kalte dem bare forskjellige navn.

De beste elevene elsket ham, og de dårligste hatet ham.

En av elevene hans var *bokstavelig talt et ingeniørgeni*. Faren min underviste ham på tomannshånd. Helt gratis. Han smilte og fortalte meg det: *Det var en glede å undervise ham. Hjernen hans sugde til seg kunnskap som en svamp. Han lærte*

mer på én uke enn en gjennomsnittsstudent gjør på seks måneder.

Senere sluttet FW som lærer og startet sitt eget rådgivende ingeniørfirma. Jeg fikk en imponerende tittel i selskapet, men jeg var egentlig bare en gallionsfigur.

I løpet av de neste årene fikk FW ingeniørlisens i stadig flere delstater. Da han tok ingeniørprøven i New York, krevde de å få se fødselsattesten hans for å bevise at han var amerikansk statsborger. *Han fikk så høy poengsum at de ikke kunne tro at han hadde tatt utdannelsen sin i USA!*

Biler

Faren min hadde alltid minst fem biler. Han kjøpte store, gamle Buicks, reparerte dem og kjørte dem til noe stort gikk galt. Som en motor eller girkasse. Så kannibaliserte han dem for deler. Han var så grundig at biloppbuggerne noen ganger ville at han skulle betale dem for å taue dem bort. Ikke omvendt.

En gang fikk han 95 dollar fra et forsikringsselskap fordi den andre fyren hadde bulket skjermen hans. Bilen hadde bare kostet 100 dollar!

Siden jeg var yngst og minst dyktig, fikk jeg de kjedelige jobbene. Som å rotere dekk eller skru på tennplugg. Eller bare sitte der og kjede meg til døde mens jeg ga ham verktøy. Kanskje det er en av grunnene til at jeg aldri ble interessert i mekanikk.

En gang kom naboens geit bort for å hjelpe til. Men den hadde en baktanke. Geita likte tobakk. Den prøvde å stjele tobakksposen fra fars lomme mens han jobbet under bilen.

En gang kom vi hjem og så en lang trestang ved siden av bakdøren. Søsteren min forklarte at hun trengte den for å holde geita unna. Da hun gikk ut for å ta inn klesvasken fra tørkesnoen, prøvde den å støte henne!

En gang la jeg meg ned på alle fire og slo hodet til en geit. Så så jeg opp. Geita og jeg stirret på hverandre et øyeblikk. Så snudde geita seg og løp sin vei. Den dag i dag vet jeg ikke om det var det harde hodet mitt eller ansiktet mitt som fikk den til å gjøre det.

Jeg hadde ikke egen bil i tenårene. Jeg trengte ingen.

De fleste bilene jeg har eid i mitt liv, ble bygget på 1970-tallet. Den billigste kostet 500 dollar. Den dyreste kostet 1500 dollar. Den "verste" bilen jeg noensinne har kjøpt, kostet 700 dollar og holdt bare i tre år. Den hadde tilhørt en high school-elev. Foreldrene hans hadde gitt ham en ny bil i konfirmasjonsgave. Mine to favoritter var begge en Buick Electra Limited fra 1975. Den ene kostet 895 dollar og holdt i ti år. En venn kommenterte det: *Dette er ikke en bil. Det er et hangarskip!*

Mitt morsomste bilkjøp gikk slik. Min svigerfar og jeg gikk sammen, mens min

kone ble hjemme. Vi forhandlet om kjøpet med den private eieren på tre språk. Da vi kom hjem, var min kones eneste spørsmål: *Hvilken farge har bilen?* Ingen av oss husket fargen på bilen vi hadde kjøpt bare en time tidligere! Det gjorde henne nervøs. Men da hun så bilen, ble hun ganske fornøyd.

En arbeidskollega hadde en lignende opplevelse med sin kone. Da han spurte hva slags bil hun ønsket seg, sa hun: *blå!*

I løpet av de neste årene hadde hun rundt ti mindre ulykker med sin Buick Regal fra 1975. To på én og samme dag! Den andre gangen låste hun støtfangere med en politibil foran politistasjonen. Jeg var så rasende at jeg nektet å hjelpe henne. Faren hennes gjorde det i stedet.

Jeg var en tenåringsveileder... IKKE en varulv

Jeg jobbet på en fabrikk hver sommer for å tjene penger til skolepenger og bøker. Mens jeg fortsatt var tenåring, ble jeg forfremmet til en lavere stilling som arbeidsleder og fikk en arbeidsgruppe på sju personer under meg. Jeg var den yngste i gjengen.

Hvordan fikk jeg den forfremmelsen?

Her er historien.

Fabrikken hadde nettopp lansert et nytt produkt. Til å begynne med var produksjonen spredt på ulike avdelinger. Hver av disse avdelingene hadde en tendens til å se på det nye produktet som en avledning fra det egentlige arbeidet. Den delen som var tildelt dem, ble lagt til side.

Dette var min tredje periode på fabrikk. Da jeg rapporterte til den gamle sjefen min, tok han meg med til en annen del av fabrikk. Den lå så langt unna avdelingen hans at vi ikke engang kunne se den! Jeg sluttet meg til to arbeidere som allerede var der og monterte komponenter.

Det var ikke noe personlig. Likevel hadde jeg blitt forvist. Jeg ble satt til å jobbe med det pokkers nye produktet. Utenfor synsvidde.

Han så sjelden til oss. Eller var der når vi trengte hjelp... Ikke engang når vi tryglet om flere deler, fordi vi hadde gått tom og arbeidet hadde stoppet opp!

En dag tilbød en ung ingeniør, som var ny i fabrikkens rutiner, å hjelpe oss. Han gikk bort til lageret og tok med seg noen deler. Uten å si fra til noen eller gjøre papirarbeidet.

Så vi henvendte oss til ham i fremtiden også. Noen i ledelsen fant til slutt ut hva han drev med. Han fikk sparken.

Det var spesielt en av lederne fra front office som kom forbi og stilte meg et

spørsmål. Jeg svarte så godt jeg kunne. Dette skjedde flere ganger.

Bare noen uker etter at jeg begynte, kom han bort til meg og sa at jeg hadde blitt forfremmet. *Du er den eneste som vet noe om hva som foregår her!*

Dette kom som en overraskelse på meg. Naturligvis ble jeg glad.

Snart ble produksjonen av dette produktet samlet i ett område. Det ble utnevnt en overordnet leder for de rundt tretti medarbeiderne. Militært sett tilsvarte han en løytnant som ledet en tropp, og jeg var sersjant som ledet en tropp.

Men det var fortsatt et ørlite problem.

Produktene fungerte ikke! Avvisningsraten var på rundt 50 %!

Ingen kunne finne ut *hvorfor*. I desperasjon spurte den samme kontorsjefen meg hva jeg trodde.

Jeg gjorde en observasjon og kom med en teori. Han fikk noen til å hente det nødvendige utstyret for å sjekke det ut. (Jeg visste ikke hvordan det skulle brukes, men det gjorde han.) Mysteriet ble løst. Kassasjonsprosenten sank radikalt. Vi hadde åpenbart løst i hvert fall en *del* av problemet.

Men avslagsprosenten var *fortsatt* for høy. Sjefen og jeg diskuterte dette problemet i noen minutter. Så kom jeg med en annen teori. Han mente at den var fornuftig, og at vi burde sjekke den ut.

Han kom med *enda mer avansert utstyr* - denne gangen måtte vi hente inn en *høyskoleutdannet tekniker* som kunne bruke det - og testet teorien min. Mistanken min ble bekreftet!

Teknikere og til og med fullverdige ingeniører hadde svettet blod over dette problemet i *ukevis*. Så fant jeg løsningen i løpet av noen minutter.

Den gangen tenkte jeg at det var en kombinasjon av sunn fornuft og flaks. Den gangen gikk det ikke opp for meg at det kunne ligge noe mer bak.

Fra da av var teknikeren og utstyret hans en integrert del av produksjonslinjen. Han sjekket alltid "problembarnet" for den usynlige feilen før montering. Feilprosenten sank til et akseptabelt minimum.

Spørsmål: *Hvordan kunne en nitten år gammel gutt - uten teknisk utdannelse - løse et TEKNISK problem som ingen andre kunne finne ut av?*

Svar: *Observasjon, analyse og god gammeldags sunn fornuft!*

Denne fabrikken ble grunnlagt av en mann som var en *genial oppfinner*. Han hadde startet bedriften *i foreldrenes garasje mens han fortsatt gikk på videregående!*

Hans genialitet når det gjelder oppfinnelser overgås bare av dumheten til slektningene hans i front office, kommenterte en annen arbeider.

Da han utvidet fabrikken for å kunne produsere et nytt produkt, gikk han desverre for langt. Da produktet plutselig ble utdatert på grunn av en annen teknologisk utvikling, gikk selskapet konkurs. Fabrikken ble stengt. De ansatte

fikk sparken. Lokalbefolkningen forbannet ham. Og han flyttet ut av delstaten.
Da hadde jeg allerede gått over til andre sysler.

Jeg begynner å skrive

Allerede i tenårene begynte mine første artikler (bortsett fra et dikt i en skolepublikasjon) å dukke opp i publikasjoner fra ideelle organisasjoner.

Til å begynne med abonnerte jeg ganske enkelt på flere tidsskrifter i både USA og Europa. Blant disse var *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* med flere.

Men jeg begynte snart å sende inn leserbrev og senere også artikler.

Et essay jeg sendte inn til en skrivekonkurranse for unge forfattere, kom til semifinalen. Det ble publisert sammen med alle de andre semifinalistene i magasinet *Nation Europa*.

Dette magasinet var veldig "highbrow". Det publiserte artikler av mange prominente personer. Jeg hadde tydeligvis fått en viss oppmerksomhet i de rette kretsene, for jeg fikk brev - og til og med invitasjoner til å komme på besøk - fra noen av dem. Noen av dem kom fra pensjonerte høytstående *embetsmenn*, *forskere* og *høytstående militære offiserer*.

Mens jeg ennå var i tenårene, ble jeg invitert til å tale på en internasjonal konferanse i Europa, og det gjorde jeg, nemlig den første *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Jeg hadde det kjempegøy og møtte mange fascinerende mennesker.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - END AUFRUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Wichtig ist nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder aktiv zu sein in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalisten und sonstige arische Völker und Rassenmensch sollen Schüler an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer arischen Völker.

Der Siegung ist eine nicht gewöhnlich, aber die Größe des Sieges ist unendlich ist kein noch nie gab es in der Vorgeschichte.

Der menschliche Körper ist also dabei, den Völkern - gegen alle arischen Völker (-) zu kämpfen. Seine Mühe und Entschlossenheit, Überwindung und Ausdauer.

Die "Hitler" oder "Hitler", ist ein Wahnwitz oder ein Brautjungfer, ist ein Propagandamittel benutzt oder auf einen beliebigen anderen Art. Jeder Nationalist sollte seine Pflicht!

Hitler!
Gottfried Leuch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1885 19 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial conscious fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and miscegenation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Leuch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info